

ρων. ἐπὶ τῶν βραδυπορούντων) Κρήτ. Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. Τὸ γλήγορο ἀρνὶ τρώει τ' ἄλλου τὸ γάλα (ὁ ἐνεργητικὸς ἐπωφελεῖται) Κρήτ. Τὸ γλήγορο τ' ἄλογο γίνεται σκονταγμάριο Βιθυν. Συνών. Παροιμ. "Ο πειος βιάζεται σκοντάφει || Γνωμ.

Οὐ χρόνους εἶνι γλήγουρους, σὰν τοὺν τρουχὸν γυρίζ' (ἐπὶ τῆς ταχείας παρελεύσεως τοῦ χρόνου) Θράκ. Ἡ κακὴ κεφαλὴ θέλ' ὀγλήγορα ποδάρια (ἡ ἀπερισκεψία χρειάζεται μεγάλην προσπάθειαν πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ κακοῦ, τοῦ σφάλματος τὸ ὅποιον ἐδημιούργησε) Μῆλ. "Οπου ἔχει κουτὸ κεφάλι ἔχει γλήγορα ποδάρια (ὁμοίᾳ μὲ τὴν προηγουμ.) Ἑρεικ. || Αἰνιγμ.

Μακρονόρα σουσουρήθρα, | γρήγορη μαγερευτοῦσα (τὸ τηγάνι) Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) Τὸ αἰνιγμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. || Ἄσμ.

Ἐγὼ εἶμαι ἄξιο κι ὀγλήγορο τὴν ὥρα χίλια μίλια, νὰ μ' ἀβγατίσης τὴν ταή, σαράντα πέντε τάσια Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ποῖος εἶν' ἄξιος κι ὀγλήγορος, ἄξιος καὶ παλληκάρι, νὰ πᾶ νὰ πῇ τῆς Μήτραινας νὰ μὴ λαμπροφορέση Πελοπν. (Βερεστ.)

"Αν εἶν' ὁ μαῦρος γλήγορος, φτάν-νεις 'ς τὰ βλοητίκια, κι ἂν εἶν' ὁ μαῦρος σου ἀργός, φτάν-νεις 'ς τ' ἀπολυτίκια Λέρ.

Ἡ πάπια φέρνει τοῦ νιρὸ κ' ἡ χήνα τοῦ σαπούνι κ' ἡ γι-ἀδιρφή ἡ ὀγλήγορη φέρνει χρυσὸ μαντήλι "Ηπ. (Κόνιτσ.)

Τοῦ δαχτυλίδι μῦπισι 'ς τοῦ βάτου 'ς τὴ γαμάρα. Ποῖος εἶνι ἄξιος κι γλήγουρους νὰ βῇ νὰ μοῦ τοῦ βγάλλῃ; Στερελλ. (Κολάκ.)

Σκλάβε μου, γιὰ τραούδησε καὶ νὰ σὲ λευτερώσω, τὴβ βάρκα τὴν πιά γλήβορην ἐσέ θ-θε' νὰ τὴδ δώσω Νίσυρ. || Ποίημ.

Χωρὶς πνοὴ ὀλότρεμος εἰς τὸ γεφύρι τρέχει καὶ τὴν ὀγλήγορη φυγὴ ἐλπίδα μόνην ἔχει I. Τυπάλδ., Ποιήμ., 116. Συνών. γοργός, σβέλος. Ἄντιθ. εἰς λ. ἄναργος καὶ ἀργοκίνητος. 2) Ὁ πρόσφατος Θράκ. (Κωστ.): Ἄσμ.

Γούλοι ἔδωσαν τίς βάθιες δους σὲ δάφνες, σὲ μηλίτσες, καὶ γὼ 'δεσα τὸ βάθιο μου σὲ μιᾶς ξανθῆς μνημόρι κ' ἡ κόρη ἦτο λήγορη σὲ δυὸ σὲ τρεῖς ἡμέρες κι ὁ βάθιος ἦδον πονηρός, ἦδον πολὺ μαργέλης, σκάλιξε μὲ τὰ πόδια δον, βγήκε ἡ κόρη ἀπάνου (βάθιος = ἵππος, λήγορη = ἡ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ταφεῖσα). 3) Τὸ οὐδ. τοῦ συγκριτ. ἐνάρθως ὡς ἐπίρρ., τάχιστα, ὅσον τὸ δυνατόν ταχέως σύνθηθ.: "Ελα τὸ γρηγορώτερο κοιν. Δὰ καρτιρῶ γράμμα σας τ' ὀγλήγουρώτερον νὰ μάθου τι γένιστι Μακεδ. (Ρουμλ.)

B) Οὐσ. I) Ἀρσ. ὁ ἵππος Θράκ. (Ἀδριανούπ. κ.ά.): Ἄσμ. Σύ, μάννα μου, μὲ ἔστειλεις 'ς τὸ μέγα παναγύρι, οὔλοι 'δεσαν τ' ὀγλήγορα τ'ς σὶ πράσινα λιβάδια κ' ἰγὼ 'δεσα τ' ὀγλήγορου μ' σὶ μιᾶς λιγνῆς λημόρι (λημόρι = μνημόρι, τάφος) Θράκ.

Πᾶν τὰ πουλλάκια γιὰ βουσκὴ κ' οἱ ἔμουρφες 'ς τὸ πλέμα, πῆρα κ' ἐγὼ τ' ὀγλήγορου μ' νὰ πᾶ νὰ τοῦ πουτίσου (πλέμα = πλέξιμον) Ἀδριανούπ. B) Ὁ κλέπτης, ὡς ἐκ τῆς ταχύτητος μετὰ τῆς ὁποίας οὗτος δρᾷ Νάξ. (Ἀπόρρανθ.): Φορτωμένες ἦτον ἐφέτι οἱ δαμασκηνιές μας τὰ δαμάσκηνα, μὰ κόδευγε νὰ μὴν ἀφήσουν οἱ γλήγοροι νὰ φᾶμε γι ἐμεῖς. γ) Εἶδος καρκίνου ὑπομέλανός τὸ χρῶμα Ζάκ. Συνών. γρηγόρης 3, φευγατσόλυω. 2) Οὐδ. ἡ ταχύτης

Αἰγιν. Θράκ. (Αἰν.) Κύπρ.: Παροιμ.

Τὸ γρήγορο καὶ τὸ καλὸ | δὲν εἶν' ἀντάμα καὶ τὰ δυὸ (ἔργον τὸ ὅποιον συντελεῖται ἐν σπουδῇ δὲν εἶναι τέλειον) Αἰγιν. Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γλήγορο Πελοπν. (Τριφυλ.) Ἐγλήγορος Χίος (Πισπιλ.)

γρηγοροσφάζω ἐνιαχ. γληγοροσφάζω Νάξ. (Ἀπόρρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. γ ρ ἡ γ ο ρ α καὶ τοῦ ρ. σ φ ᾶ ζ ω.

Σφάζω γρήγορα: Ἐγληγορόσφαζά το κ' ἦφνα, ἱατὶ εἶχα δουλειά.

γρηγοροσφάξιμο τό, ἐνιαχ. γληγοροσφάξιμο Νάξ. (Ἀπόρρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ ἡ γ ο ρ ο σ φ ᾶ ζ ω.

Ἡ ταχεῖα σφαγή: Εἶδα γληγοροσφάξιμο 'τον εὐτό, μάτι μὴ σὲ πιάση!

γρηγορόσωστος ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. ἀγληγορόσωστο Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. γ ρ ἡ γ ο ρ α καὶ τοῦ ρ. σ ὡ ν ω.

1) Τὸ ταχέως συντελούμενον. 2) Τὸ ταχέως ἀυξανόμενον.

γρηγορότη ἡ, ἐνιαχ. γληγορότη Ζάκ. Κρήτ. ἀληγορότε Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γ ρ ἡ γ ο ρ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ό τ η.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. γ λ η γ ο ρ ό τ η τ α εἰς Διγεν. Ἀκρίτ., στ. 1762, 1970 (ἐκδ. S. Lambros, σ. 183, 191) καὶ εἰς Λεξ. Βλάχ., ὑπὸ δὲ τοὺς τύπ. γ λ η γ ο ρ ό τ η καὶ γ λ η γ ο ρ ό τ η τ α εἰς Ἐρωτόκρ., Δ 1705 καὶ Α 1208 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.)

Ἡ ταχύτης, ἡ σπουδὴ ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἡ πέριδικα κ' ἡ κοπελιὰ κάνει καλὸ κυνήγι, μὰ θέλει γληγορότητα πρίχου σ' κωθῇ καὶ φύγη Κρήτ. Συνών. εἰς λ. γ ρ ἡ γ ο ρ ᾶ δ α.

γρηγορούλια ἐπίρρ. ἐνιαχ. γληγορούλια Πελοπν. (Γαργαλ. Σκορτσιν. Φιγάλ.) γληγορούλια Μακεδ. (Βροντ.) ὀγληγορούλια Πελοπν. (Γαργαλ. Γορτυν.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπίθ. γ ρ ἡ γ ο ρ ο ύ λ η ς.

1) Κάπως ταχέως Πελοπν. (Γαργαλ. Γορτυν. Σκορτσιν. Φιγάλ.): Βάρ'γα τὸ βασταγὸ καὶ διάκα γληγορούλια 'ς τὴ σταφίδα (βασταγὸ = ὁ γάιδαρος, σταφίδα = σταφιδάμπελος) Γαργαλ. || Ἄσμ.

Γιὰ περπάτει, Ἐλένη, ὀγληγορούλια, βγήκε Αὐγερινὸς καὶ ἡ Πούλια Γορτυν. Συνών. γ ρ ἡ γ ο ρ ο ύ τ σ ι κ α 1. 2) Κάπως ἐνωρὶς Πελοπν. (Γαργαλ. Φιγάλ.): "Ελα πὶδ γληγορούλια νὰ ξεκινήσουμε, προτοῦ σκάσ' ὁ ἥλιος κέρατα Γαργαλ. Συνών. γ ρ ἡ γ ο ρ ο ύ τ σ ι κ α 2, ἐ ν ω ρ ο ύ λ ι α.

γρηγορούτσικα ἐπίρρ. ἐνιαχ. γρηγορούτσ'κα Θράκ. (Σηλυβρ.) γληγορούτσ'κα Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν.) ληγορούτσ'κα Θράκ. (Γέν. Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γ ρ ἡ γ ο ρ ο ύ τ σ ι κ ο ς.

1) Γ ρ ἡ γ ο ρ ο ύ λ ι α 1, τὸ ὅπ. βλ., Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν.) Θράκ. (Γέν. Σαρεκκλ.): Τὸ παιδί ληγορούτσ'κα-ληγορούτσ'κα παγαίβ' 'ς τὸ μπαμπᾶ τ' Γέν. 2) Γ ρ ἡ γ ο ρ ο ύ λ ι α 2 Θράκ. (Σηλυβρ.) Κοίταξε νὰ 'ρθῇς γρηγορούτσ'κα.

